

การวิจัยเรื่อง การอนุรักษ์และสืบทอดการแสดงโขน (ผู้หญิง) ให้แก่เยาวชน เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์การแสดงโขน โดยการถ่ายทอดให้แก่เยาวชนที่สนใจเพื่อปลูกฝังให้เยาวชนตระหนักในคุณค่าโดยรวมกันสืบสานศิลปะการแสดงโขน (ผู้หญิง) ขอบเขตของการวิจัยด้านบุคคลเป็นเยาวชนเพศหญิงจำนวน 40 คน ที่มีความสนใจในการอนุรักษ์และสืบทอดโขน (ผู้หญิง) จากสถาบันการศึกษาต่างๆ รวม 40 คน โดยฝึกทักษะการปฏิบัติที่ตึกนาฏศิลป์และดุริยางค์ ตึก 2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระยะเวลาในการฝึกหัด 1 ปี (ตลอด พ.ศ. 2550- กันยายน พ.ศ.2551) โดยใช้ทฤษฎีและกรอบความคิดจากหลักวิชาทางนาฏศิลป์ไทยและทฤษฎีการถ่ายทอด

ของครอนบัค ผ่านการปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์ไทยแล้วถ่ายทอดฝึกหัดให้เยาวชน ระยะเวลา 1 ปี

กระบวนการถ่ายทอดเริ่มจากการคัดเลือกตัวละคร การคำนวณครูและการฝึกหัดนาฏศิลป์โขนเบื้องต้น การฝึกหัดแม่ท่ายักษ์และลิง ฝึกหัดเพลงช้า เพลงเร็วของโขนพระ และฝึกหัดการแสดงโขนโดยแยกฝึกพระ นาง ยักษ์ ลิง ฝึกเป็นชุดเป็นตอนแล้วซ้อมรวมพร้อมแสดงผลงานการแสดงโขนตอนพระรามตามกวาง-ขจรบ หลังจากนั้นจึงแสดงผลงานการแสดง ณ ลานอนันตรังสรรค์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยถ่ายทำ CD – ROM การแสดงแล้วนำไปเผยแพร่ในการสอนสื่อทางไกลของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จากการวิจัยเรื่อง การอนุรักษ์และสืบทอดการแสดงโขน (ผู้หญิง) ให้แก่เยาวชนได้พบว่าทฤษฎีการสอนโดยผสมผสานระหว่างหลักการสอนนาฏศิลป์ไทยและแนวการสอนของครอนบัค เป็นทฤษฎีการแสดงแนวใหม่ได้พบว่ามีนักเรียนส่วนใหญ่เรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 โรงเรียน มาฝึกหัดเป็นเวลา 1 ปี นักเรียนสามารถปฏิบัติได้และเกิดความภาคภูมิใจในการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติสืบไป